

BEN ÖĞRETMEN OLSAYDIM

Ben öğretmen olsaydım, dünya çok farklı olurdu. Keşke öğretmen olsaydım. Meslek seçerken kazanacağım paranın önemi olmasaydı. İnsanlara en iyi şekilde hizmet edeceğim mesleği seçseydim. Ben öğretmen olsaydım, gördüğünüz hiçbir kötülüğün olmaması için uğraşırdım dünyamızda. İnsanlar mutlu, huzurlu, sevecen, barıştan yana, iyilikten yana olurdu. Herkes gülümserdi hayata. Mermi sesleri değil, gülücük sesleri yükselirdi yaşlı dünyamızdan. Çünkü geleceğin büyükleri olan çocuklarımızı bunun için eğitirdim.

Evet, keşke öğretmen olsaydım. İlk önce insanlara mutluluğun para ile olmayacağını anlatırdım. Şimdi herkesin derdi para, kimse kimseyi görmüyor. Ben insanların birbirine selam vermesini, gülümsemesini istiyorum, parayı düşünüp dolandırmasını değil. Kaba görüldüğümün farkındayım ama durum bundan ibaret.

Ben öğretmen olsaydım, insanlara canlının kıymetini öğretirdim. Tebessümü, karşılıksız iyiliği, başkalarını kalpten sevmeyi, çevreyi kirletmemeyi, boş konuşmamayı, adaleti uygulamayı, başkalarını kandırmamayı, insanları kırmamayı, başkalarının umudu olmayı, kitap okumayı öğretirdim.

Ben öğretmen olsaydım, gecemi gündüzüme katar ülkemi geliştirmek için uğraşır ve bu yolda giden gençler yetiştirirdim. Yurdumu dünyanın en mutlu ülkesi haline getirmek için çalışırdım. Kendisinden önce başkasını düşünen insanlar yetiştirirdim. Benim yetiştirdiğim insan gerekmedikçe savaşmazdı, çevreyi kirletmezdi, büyüklerine saygısızlık yapmazdı, insanlara kötü gözle bakmazdı, ahlaksızlık yapmazdı, israf etmezdi. Daha sayamadığım bir sürü bilginin yanında...

Ben öğretmen olsaydım, dünya toz pembe olurdu. Vatanıma kimse yan gözle bakamaz, aç insan olmazdı dünyada. Ben öğretmen olsaydım tıpkı Başöğretmen Atatürk gibi, beni canını dişine takarak yetiştiren öğretmenim gibi olurdu.

Keşke öğretmen olsaydım.

Eymen ÜNER